

F. t. Rigsdagsbeslutn. ang. en Forligs- og Voldgiftstraktat mellem Danmark og Polen.

Voldgiftskendelsen er i alle Tilfælde bindende for Parterne og skal efterkommes paa Tro og Love (Art. 17, 1. Stk.).

Til forskellige Enkeltheder i Traktatens Bestemmelser kan endnu bemærkes følgende:

Hvor der i særlige Konventioner mellem de to Lande maatte være truffet Aftale om en speciel Fremgangsmaade ved Løsning af opstaaende Tvistigheder, maa saadanne særlige Aftaler naturligvis gaa forud for den i den foreliggende Traktat truffne almindelige Ordning (Art. 1, 2. Stk.). Art. 2 indeholder en Regel, som er ret almindelig i de af Danmark afsluttede Voldgiftskonventioner, hvorefter Spørgsmaal, som henhører under Landenes egne Domstole, først kan underkastes Forligs- og Voldgiftsbehandling, naar vedkommende Domstol har afsagt endelig Dom. Denne Regel er overordentlig naturlig og vilde vel ogsaa uden udtrykkelig Hjemmel som oftest blive fulgt af Voldgiftsretten. Derimod har dens Indføjelse i Traktaten en særlig Betydning, forsaavidt angaar Forligsbehandlingen.

I Art. 11 er der som en ny Regel indført den Ordning, at det Sted, paa hvilket Forligsnævnet sammentræder, skal være beliggende udenfor Parternes Omraader, hvorved det tilsigtes at sikre Nævnets Virksomhed en større Uafhængighed og Upaa-virkethed.

Endelig er der i Art. 17, 2. Stk. — i Lighed med hvad der foreskrives i forskellige andre af de danske Voldgiftstraktater — hjemlet en Adgang til at tilkende den forurettede Part en passende Godtgørelse paa anden Maade, naar en af den anden Parts Domstole truffen folkeretsstridig Afgørelse ikke helt kan genoprettes ad administrativ Vej, f. Eks. ved at tilkende en Erstatning i Penge, hvor Domstolene uberettiget har nægtet at anerkende en Eneret el. lign.

Traktaten træder ifølge Art. 21, 2. Stk. i Kraft paa den tredivte Dag efter Udvekslingen af Ratifikationerne og gælder for tre Aar. Den fornyes automatisk i Fremtiden for treaarige Perioder, saalænge den ikke opsiges med et Varsel af seks Maaneder.